

عنوان مقاله:

تقویم دمای روزهنگام ایران

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 11، شماره 31 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مجید منتظری - دانشگاه آزاد واحد نجف آباد

سید ابوالفضل مسعودیان - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در این پژوهش زمان آغاز و پایان بخش گرم و سرد سال در پهنه‌ی ایران زمین بررسی شده است. برای دستیابی به این هدف داده‌های شبکه‌ای دمای بیشینه‌ی ایران با تفکیک مکانی ۱۵۱۵ کیلومتر و بازه‌ی زمانی روزانه از ۱/۱/۱۳۴۰ تا ۲۹/۱۲/۱۳۸۲ شامل ۱۵۷۰۵ روز از پایگاه داده‌ی اسفزاری ویرایش دوم برداشت گردید. به کمک آرایه‌ی داده‌های روزهنگام ایران به ابعاد ۷۱۸۷۱۵۷۰۵ میانگین بلندمدت دما محاسبه و هموارسازی شد و بر پایه‌ی میانگین بلندمدت دمای هر یک از نقاط کشور سال به دو بخش گرم و سرد بخش شد. سرانجام نقشه‌های تاریخ‌های بالاترین و پایین‌ترین دمای روزانه، تاریخ‌های آغاز و پایان بخش گرم و میانگین دمای روزانه در بخش سرد و گرم محاسبه و ترسیم گردید. این نقشه‌ها نشان داد که میانگین دمای روزهنگام ایران ۲/۲۵ درجه سلسیوس است. دوره‌ی گرم ایران از ۲۸ فروردین تا ۳ آبان و دوره‌ی سرد از ۴ آبان تا ۲۷ فروردین سال بعد رخ می‌دهد. دوره‌های سرد و گرم در همه جای ایران همزمان آغاز نمی‌شود. در بخش‌های جنوبی و جنوب‌شرقی کشور فصل گرم زودتر آغاز می‌شود و دیرتر به پایان می‌رسد. اوج گرما در ایران در نقاط مختلف با ۷۰ روز فاصله به وقوع می‌پیوندد. در حالی که اوج سرما در سراسر ایران تقریباً همزمان و با ۱۵ روز فاصله رخ می‌دهد.

کلمات کلیدی:

دمای روز هنگام، داده‌های شبکه‌ای، فصل سرد، فصل گرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1474629>

